

SAHABE'NİN SAYISI, HADİSLERİN SAYISI VE HADİS HAFIZLARININ DEHALARI HAKKINDA BAZI TESPİTLER

Kadir Paksoy*

GİRİŞ

Hz. Peygamber (ASM)'in sünneti ve hadisleri, Ashab döneminden itibaren sonraki asırlara kadar büyük bir itina ile muhafaza edilerek nakledilmiştir. Bilhassa Hicri I. asırdı hadisler, daha ziyade sadırlarda ezberlenmek suretiyle muhafaza edilerek nakledilmiştir. II: asırdan itibaren ise ezber ve yazı atbaşı gitmiştir.

İlk üç asırda hadislerin kitabete geçirilmesiyle birlikte on binlerce hadis cüzleri ve hadis mecmuaları vücuda getirilmiştir.

Hz. Peygamber (ASM)'in hadislerini ezberleyip nakleden râvîlerin dumurları da incelemeye değer hususlardan biridir. Zira onlar, on binlerce hadisi hafızalarına alarak sünnetin korunmasına ve nakline vesile olmuştur.

Bugüne kadar hadis ravilerini inceleyip tanitan sayısız kitap yazılmıştır. Ancak biz, bu çalışmamızda hafıza dâhileri olan muhaddislerin, imkânsız gibi görünen on binlerce hadisi ezberleyip nakletmelerini, yüz binlere baliğ olan hadislerin sayı açısından durumunu değerlendirmeyi ele alarak bu hüsusta bir kısım yorumlarda bulunduk.

Hadisler, birinci asırda senet yoluyla tespit edilmeye başlamış, ikinci ve üçüncü asırlarda yaygın hale gelmiştir. Bu asırlar, aynı zamanda hadislerin kitaplaşarak sonraki devirlere son şeklini almış miraslara dönüştüğü dönemdir.

Bu çalışmamızda, hadislerin sayısına dair bir yaklaşımda bulunarak, hafıza dâhileri olan muhaddislerin on binlerce ve yüz binlerce hadisleri ezberleyerek muhafaza etmelerini, misalleriyle incelemeye çalıştık.

* HR. Ü. İlahiyat Fakültesi Hadis Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi

I.BÖLÜM

SAHABENİN SAYISI VE Hz. PEYGAMBER'DEN (ASM) HADİS RİVAYETİNDE BULUNANLARIN SAYISI HAKKINDA BAZI TESİTLER

A.SAHABENİN SAYISI

Sahabe-i Kiramın sayısı hakkında kesin bir rakam vermek mümkün değildir. Ancak sahabenin sayısı hakkında nakledilen tahlímí ve takribî rakkamlar ise şöyledir:

İbnu's-Salâh'ın naklettiği bir habere göre, Hz. Peygamber (ASM)' den hadis rivayet eden sahabenin sayısı hakkında bir suale muhatap olan Ebû Zur'a er-Râzi (v. 264) şöyle cevap verir: "Bunu kim tespit edebilir ki? Zira Hz.Peygamber (SAM)'le birlikte Vedâ haccına 40 bin, Tebûk Gazvesine ise 70 bin kişi katılmıştı."⁽¹⁾ Hatta bir seferinde Ebû Zur'a, Hz. Peygamber'den(ASM) sadece 4.000 hadis rivayet edildiğini iddia eden bir kimseye şiddetle karşı çıkarak bu sözün zindiklara ait olabileceğini ifade edip şöyle demiştir: "Hz. Peygamber'in (ASM) hadislerini kim saymış ki? O (ASM) ve fat ettiğinde O'nu görmüş ve işitmış 114 bin kişivardı." Ancak kendisine "Ya Ebâ Zur'a, peki bu 114 bin kişi nerede idiler? diye sorulduğunda şu cevabı vermiştir. "Medeni ile Mekke ahalisi ve bunların arasındaki bedevilerle Hz. Peygamber (ASM)'le Veda haccında bulunanlar... Hepsi de arafe günü O'nu görmüş ve O'dan iştmıştır."⁽²⁾

Zeynuddin el- Irâku (v. 806) er-Râfi'i'den (v. 623) şu haberî nakleder: "Mekke ve Medine'de 30 bin, sair Arap kabilelerinde 30 bin olmak üzere toplam 60 bin sahaben vardır."⁽³⁾

Hafız İbn Kesîr'in (v. 774) naklettiğine göre, İmam eş-Şafîî (v. 204) sahabenin 60 bin civarında olduğunu söylemektedir.⁽⁴⁾

Göründüğü gibi sahabenin sayısı hakkında kesin bir rakam ileri sürmek mümkün değildir. Bununla beraber bu sayının bir hayli kabarık olduğunda da şüphe yoktur. Ancak sahabenin bizzat isim, künye ve hayat biyografîyle tespit edile bilinenleri, çok azdır.

İmam es- Sahâvî (v. 902), sahabeden biyografisiyle tanınanları ve bunların sayısı hakkında şu haberleri nakleder: "İmam ez- Zehebi'nin kitabındaki rakam, yaklaşık 8 bindir."⁽⁵⁾ Kâdî Iyâz (v. 544), İmâm Mâlik'ten Medi-

(1) İbnu's-Salâh, Ülümü'l-Hadîs, s.267; Ahmed Muhammed Şâkir, el-Bâisû'l-Hâsis şerhu İhtisâri Ülümü'l-Hadîs, s. 209.

(2) İbnu's-Salâh, Ülümü'l-Hadîs, s. 267; Tedribu'r-Râvi, s.381-382; el-Bâisû'l-Hâsis, s.185; Sa'dî el-Hâsimî, Ebû Zur'a er-Râzi, l/99.

(3) el-Irâkî, et-Tâkyîd ve'l-İzâh, s. 264; Tedribu'r-Râvi, s. 382.

(4) el-Irâkî, a.g.e, s. 264; el-Bâisû'l-Hâsis, s. 185, Tedribu'r-Râvi, s. 382.

(5) İmâm ez-Zehâbî, Üsdû'l-Gâbeti'yi hulusa ve teknil ederek Tecribu Esmâ'i'l-Sâhâbe adını verdiği kitabında 8866 hal tercemesi verir. İmâm es-Sehâvî'nin dediği gibi buniardan bir kismi künyesiyle tekrar geçmesine, bazılarının da sahâbî olmamasına binaen ancak ullaşlan rakam, 8000 kadardır.

de vefat eden sahabenin, 10 bin kişi olduğunu nakleder. Velîd b. Müslim (v.195)'in haber vermesine göre Şam'da vefat eden ashabin, 10 bin civarında; Katâde (v.118)'nin haberinde ise Kûfe'ye yerleşen sahabenin 1.050 kişi bulunduğu, bunların 24'ünün Bedir gazilerinden olduğu ifade edilir. Keza Hims'a yerleşen 500 sahaba bulunduğu nakledilir.

Netice olarak es- Sehâvî mevzuyu şöyle bağlar : "Demek ki her bir şahîs, ilim ve araştırmalarının ulaşabildiği rakamlara nispet ederek nakletmiştir. Verilen rakamlarda, nakleden şahısların bulundukları zaman ve vaziyetin durumu da göz önünde bulundurulmalıdır. O halde sahaba hakkında verilen rakamlarda kesinlik olmaya yaklaşık ihtimaller vardır. Verilen rakamlar da birbirine mutenakız değildir."⁽⁶⁾

Tabakât müelliflerinin, isim ve terceme melerini (biyograflerini) tespit edip verebildikleri sahaba sayısının 10 bini geçmediği de bir gerçekdir. Sahabe ye dair yazılan en geniş eser olan İbn Hacer el- Askalânî (v. 852)'nin *el-İsâbe fi Temyîzi's- Sahabe*'sında bile ancak 12.300 isim yer almasına rağmen, bunlardan sahaba olanlar, 10 bine yakındır.⁽⁷⁾

Ancak sahabenin sayısı ne kadar olursa olsun, konumuz açısından üzerinde durulması gereken husus, inanmış insanlar olarak Hz. Peygamber (ASM)'i görmek ve O'nun sözlerini işitmek şerefine nail olan bu on binlerce mübarek insandan kaçının işitmış oldukları sözleri sonraki nesiller için saklamış ve onlara rivayet etmiş olmalarıdır.

Yukarıda verilen rakamlara dayanarak takriben 100 bin sahabenin yaşadığı kabul etsek bile, bütün bunların hepsi de hadis rivayet etmiş değildir. Ancak bunlardan bazlarının kendilerini ilme vermemeleri, iktidarları nispetinde ilim dağarcığı haline gelmeleri de göz önünde bulundurulmalıdır.

B. SAHABENİN HADİS RİVAYET EDENLERİNİN SAYISI

Her ne kadar sahabenin hadis rivayetinde bulunanların sayısı hakkında kesin rakamlar olmamakla birlikte, bu hususta en derli toplu sonucu, Ebû Abdirrahman Bakiy b. Mahled el- Kurtubî (v.276)'nin *Kitabu'l- Adâd'ında*⁽⁸⁾ ve *el- Müsnedü'l- Kebir*'inde⁽⁹⁾ görmek mümkündür. Nitekim İbn Hazm; Bakiy'in *Müsned*'i hakkında söyle demiştir. "Bakiy'in müsned'inde 1300 ka-

(6) es- Sehâvî, *el-Fethu'l-Muğîs*, s.111; *Tedribu'l-Râvî*, s. 382'deki dipnot.

(7) Bkz. İbn Hacer el- Askalânî, *el-İsâbe fi Temyîzi's- Sahabe*, I/5.

(8) Bakly b. Mahled el- Kurtubî, *Kitabu'l-Adâd'ında* hadis nakleden sahabeden her birinin kaç tane rivâyeti bulunduğu muksîrlarından mukîtlûna doğru rakamları sıralar. Bkz. *Tezkiratu'l- Huffaz*, I/629; *Kehhale*, MU'cemü'l- Muellîfîn, II/53.

(9) Her ne kadar müellifi tarafından "Müsned" olarak isimlendirilirse de, literatürü açısından bu ser, tâkîî bâblara göre tasnî sebebiyle bir müsned- musannef özelliği taşır.

dar sahabeden rivayet ettiği hadisler vardır. Her bir sahabenin hadislerini, fıkıh bablarına göre tertip etmiştir. Dolayısıyla bu kitap bir Müsned- Musannef'tir. Hadisteki otoritesi, ihatası, hıfz, sika ve itkan sahibi olmalarına rağmen Bakiy'den önceki diğer müelliflerde böylesine orijinal bir eser tertip edeni görmedim"⁽¹⁰⁾

Ancak bu *Müsned*, önemli ve geniş muhtevalı temel kaynaklardan olmasına rağmen tam olarak günümüzde intikal etmemiştir. Muhtemelen Endülüs'ün harabı esnasında bu kitabın nüshalarının zayı olduğu ifade edilmektedir.⁽¹¹⁾

Bununla birlikte Bakiy'in *Müsned'i*larındaki bilgileri, etrafı bir şekilde Ebu'l Ferec İbnu'l-Cevzî (v. 597)'nin *Telkîhu Fühüm-i Ehli'l-Eser* adlı kitabından öğrenmektediriz. İbnu'l-Cevzî, Bakiy'in *Müsned*'de tahrîc ettiği sahabelerin adlarını ve her birinin kaç tane hadis rivayet ettiğini belirtmiştir.

Asırımızın müdakkik âlimlerinden Ahmed Muhammed Şakir, İbnu'l-Cevzî'nin verdiği bu nakillerden yola çıkarak *Müsned*'de yer alan sahabe sayısının toplam 1300 değil 1060 olduğu sonucuna ulaşmıştır. Zira bazı isimlerin, künnesiyle mükerrer geçmesi söz konusudur. Ayrıca mezkûr 1060 sahabenin rivayelerini de toplamak suretiyle Bakiy'in *el-Müsnedu'l-Kebir*'inde toplam 31.064 hadis bulunduğu sonucuna ulaşır.⁽¹²⁾

Elimize kadar ulaşan geniş muhtevalı diğer bir kaynak olan imam Ahmed'in (v.241) *el-Müsned*'inde ise 876 sahabenin hadisleri yer almaktadır. Ayrıca müsned'de toplam 27.634 hadis diğer nüshaya göre ise 27.718 hadis⁽¹³⁾ mevcuttur.

İmâm Buhârî (v. 256) ve Müslim (v.261), müttefikan 149 sahâbeden; Buhârî müstakîl olarak 208; Müslim müstakîl olarak 213 sahâbeden hadis tahrîc etmiştir.⁽¹⁴⁾

Bütün bu nakillere binaen diyebiliriz ki, günümüze ulaşan kaynakların ışığında sahabeden hadis rivayet edenlerin sayısı 1000- 1300 civarındadır. Sahabeden 300 kadarken daha ziyade hadis rivayetiyle meşgul oldukları, bunlardan 7 kişinin 1000'in üzerinde, 4 kişinin 500'ün üzerinde ve 27 kişinin de 100'ün üzerinde hadis rivayet ettikleri, hadis imamlarına ulaşan neticelerdir.⁽¹⁵⁾

(10) Bkz. *el-Bâisü'l-Hâsis*, s. 185- 186.

(11) a.g.e., b. y.

(12) a.g.e., s. 186.

(13) İmâm Ahmed'in *Müsned'i*, dört kişilik hayat çalışmasıyla hadisleri, baştan sona ve bir de her bir sahâbinin münedîninin bulunduğu bölüm içinde aynı ayın numaralandırılarak yeni dizgi ve baskısı yapılarak istifade kolaylığı sağlanmıştır. Bkz. Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, I- VI, *el-Mektebem'l-İslâmî*, Beyrut 1413/1993. Müsned'in diğer baskısı için bkz. *el-Müsned*, Daru'l-Fikr, Beyrut 1991, X/555.

(14) *el-Bâisü'l-Hâsis*, s. 188; Muhammed Fuad Abdülbâki, *el-Lü'lû'* ve'l-Mercân, I/11.

(15) Bkz. *el-Bâisü'l-Hâsis*, s. 186 vd.; *Tedribu'r-Râvî*, 381 vd.

a. Sahabeden Mukusirûn(Çok Sayıda Hadis Rivayet Eden) Râvîler

İmâm Ahmed'e göre "Hz. Peygamber (ASM)'in ashabından 6 kişi, rivâyet açısından mukşırûndur. Bunlar, Ebû Hureyre, İbn Ömer, Âişe, İbn Abbas, Enes ve Câbir b. Abdullâh'dır (R. Anhüm).⁽¹⁶⁾ Ancak hadis imamlarından bazıları, mukşırûn arasına Ebu Said el-Hudri'yi de ilave etmek suretiyle 7 kişi addetmiştir. Nitekim Bakîy'in Müsned'inde Ebu Saïd el-Hudri'nin 1000'in üzerinde hadisi nakledilmiştir. Sahâbeden en çok hadis rivayet edenleri, Bakîy'in Müsned'i ile İmam Ahmed'in Müsned'i ve Buhari ile Müslim'in Sahih'lerine dayanarak şematik olarak şöyle gösterebiliriz:

<u>Ravinin adı</u>	Baki M. Mahled'in Müsned'inde	İmam Ahmed'in Müsned'inde	Sahihayn'da Buhari'de Müslim'de		
1. Ebu Hureyre	5374 ⁽¹⁷⁾	3851 ⁽¹⁸⁾	325	93	189
2. Abdullâh b. Ömer	2630 ⁽¹⁹⁾	2025 ⁽²⁰⁾	70	81	31
3. Âişe bintu Ebi Bekr	2510 ⁽²¹⁾	2403 ⁽²²⁾	174	54	68
4. Enes b. Malik	2286 ⁽²³⁾	2171 ⁽²⁴⁾	168	83	71
5. Abdullâh b. Abbas	1660 ⁽²⁵⁾	1710 ⁽²⁶⁾	75	28	49
6. Cabir b. Abdillâh	1540 ⁽²⁷⁾	1183 ⁽²⁸⁾	58	26	126
7. Ebu Said el-Hudri	1170 ⁽²⁹⁾	958 ⁽³⁰⁾	47	26	52
8. Abdullâh b. Mes'ud	992 ⁽³¹⁾	902 ⁽³²⁾			
9. Abdullâh b. Amr b. As	700 ⁽³³⁾	627 ⁽³⁴⁾			

Ancak nakledilen bu rakamların içinde mükerrer rivayetlerin varlığı da söz konusudur. Nitekim İbnü'l Cevzi'nin Bakîy b. Mahled'in Müsned'ine dayanarak verdiği Ebû Hureyre'ye ait 5374 hadis rakamı hakkında Ahmed Muhammed Şâkir, bunun mükerrer hadislerle birlikte olduğunu söyler. Ay-

(16) el- Irâkî, a.g.e., 261.

(17) es-Suyûtî, Tâdribu'r-Râvî, s. 379; Ahmed Muhammed Şâkir, el- Bâisû'l- Hasîs, s. 187.

(18) Bkz. Müsned, II/228- 541.

(19) Tâdribu'r-Râvî, s. 379; el- Bâisû'l- Hasîs, s. 187.

(20) Bkz. Müsned, II/2- 158.

(21) Tâdribu'r-Râvî, s. 379; el- Bâisû'l- Hasîs, s. 187.

(22) Bkz. Müsned, VI/29- 281.

(23) Tâdribu'r-Râvî, s. 379; el- Bâisû'l- Hasîs, s. 187.

(24) Bkz. Müsned, III/98- 292.

(25) Tâdribu'r-Râvî, s. 379; el- Bâisû'l- Hasîs, s. 187.

(26) Bkz. Müsned, I/214- 374.

(27) Tâdribu'r-Râvî, s. 379; el- Bâisû'l- Hasîs s. 187.

(28) Bkz. Müsned, III/292- 400.

(29) Tâdribu'r-Râvî, s.379; el- Bâisû'l, s. 187.

(30) Bkz. Müsned, III/2- 98.

(31) Tâdribu'r-Râvî, s. 379; el- Bâisû'l- Hasîs, s. 187.

(32) Bkz. Müsned, I/374- 466.

(33) Tâdribu'r-Râvî, s. 379; el- Bâisû'l-Hasîs, s. 188. Bkz. Müsned, II/158- 226.

(34) Bkz. Müsned, II/ 158-226

rica İmam Ahmed'in *Müsned*'indeki 3851 Ebû Hureyre hadisini tetkik eden Ahmed Muhammed Şâkir, bu rakamın yaklaşık yarısının mükerrer olduğunu yola çıkarak, İmam Ahmed'e ait *Müsned*'de tekrarlar sayılmazsa 1579 Ebû Hureyre hadisinin mevcut bulunduğu tespit eder.⁽³⁵⁾

Dolayısıyla bu husus, Bakîy b. Mahled tarafından tahrîc edilen Ebu Hureyre'nin rivâyet ettiği 5374 hadis içerisinde bazı mükerrer hadislerin de bulunabileceğini hatırlatıyor. Tekrarları çıkarılacak olursa bu rakamın aşağı indiği görülecektir. Bu durum, diğer muksîrûn ve sair râvîler için de geçerlidir.

II. BÖLÜM

HADİSLERİN SAYISI HAKKINDA BAZI TESPİTLER

A. NEBEVİ HADİSLERİN SAYISI HAKKINDA GÖRÜŞLER

Nebevi hadislerin sayısı hakkında tam bir rakam vermek mümkün olmamaktadır. Bu hususta bir kısım tahminlerden öte kesinlik arz eden bir sayı verebilmek, oldukça zordur.

Bir kısım ulema, nebevi hadislerin sayısı hakkında 10 bini geçmeyeceğine dair tahmin ve kanaat izhar etmişler. Muhakkikler, onların bu kanaatlerini tefrit saymaktadır. Nitekim Emîr es-San'âni bu hususta tefrit ederek şöyle demiştir: "Imâm es-Sevrî, Şu'be, Yahya el-Kattân, İbn Maín ve Ahmed b. Hanbel gibi muhaddisler, 4000 nebevi hadis olduğunu söylemiştir".⁽³⁶⁾

Tedvînî'l-Hadis kitabının sahibi Münâzîr Ahsen el-Keylânî, bu sayının 10 bin hadise yakın olduğu kanaatindedir.⁽³⁷⁾

Ancak bu iddia ve tahminler, Tahir el-Cazâîrî (v. 1338)'nin Tevcîhü'n Nazar'da belirttiği şu beyanata binaen hatalı bir anlayış olsa gerektir:

"el-Hâkim en-Neysâbûrî (v.405)'nin şu mülâhâzasına bir bakalım: "Hz. Peygamber'in (ASM) hadisleri 10 bine dahi ulaşmamaktadır" diye bir söz sarf etmemiz, uygun değildir. Çünkü Hz. Peygamber (ASM)'den kendisine 20 kürsû sene Mekke ve Medine'de arkadaşlık yapmış 4.000 erkek ve kadın sahabî rivayette bulunmuştur. Hem onlar, Hz. Peygamber (ASM)'in sözlerini, fiillerini, uyku ve uyanıklıktaki bütün hareket ve sekenâtını, oturuşundan kalkmasına kadar her bir davranışını hifzetmişlerdir....."⁽³⁸⁾

(35) Bkz, el-Bâisu'l-Hasîs, s. 188.

(36) Muhammed Mustâfa el-A'zamî, Dirâsât fî'l-Hadîsi'n-Nebîvi ve Târîhi Tedvînîh, II/598 (Abdurreşîd en-Nu'mânî'nın İbn Mâcâ Kitabı s. 164'te Emîr es-San'âni'den naklen).

(37) Dirâsât fî'l-Hadîsi'n-Nebîvi, II/598 (el-Keylânî'nın Tedvînî'l-Hadîs, s. 67'den naklen)

(38) el-Hâkim, el-Medhal, s.88

Bu, yerinde bir tenkittir. Bütün bunlar, ümmet arasında sağlam bir hadis kültürünü yerleştirmiştir. Ama, hadisçilerin usulüne uygun şekilde zapt edilerek bizlere intikal ettirilmemiş olabilir.

B. HADİSLERİN SAYISINA DAHİL OLAN RİVAYETLERİN ŞÜMÜLÜ

Hadis ilminin meşhur imamlarından olan İmam el-Buhârî (v.256) "100 bin sahîh, 200 bin gayr-i sahîh hadis ezberimdedir; Câmi'u's-Sâhih'i yaklaşık 600 bin hadis içinden seçtim"⁽³⁹⁾ demiştir.

İmam Müslim b.Haccâc (v. 261) ise *el-Câmi'u's-Sâhih'i* kendi kulağıyla bizzat işitmiş olduğu 300 bin hadis arasından seçtiğini ve 15 yılda tamamladığını söylemiştir.⁽⁴⁰⁾

Hafıza dâhilerinden biri olan İmam Ahmed b. Hanbel (v. 241), gerek hadislerin sayısı hakkında, gerekse 30 bine yakın rivayet bulunan *Müsned'i* hakkında şöyle demiştir:

"Hadislerinden sahîh olanlar, 700 bin civarındadır...."⁽⁴¹⁾ Bu *Müsned'i* 750 bin hadisten seçtim."⁽⁴²⁾

Ebû Zür'a er Râzî (v. 264) İmâm Ahmed'in oğlu Abdullâh'ın da bulunduğu bir medliste "İmâm Ahmed'in hifzında bir milyon hadis vardır" der. Ancak kendisine "Bunu nereden biliyorsun?" diye sorarlar. O da "İmâm Ahmed'le müzakere ettim. Her bâbda ezberlediği miktarı tetkikederek tâhminde bulundum" cevabını vermiştir.⁽⁴³⁾

Bütün bu nakillere binaen hatırlıca şunları söylebilir:

Şayet elimizdeki mevcut hadis kitapları olan sahîh, sünnet, müsned ve mu'cemlerdeki binlerce hadisleri bir araya getirdiğimizde, yüz binlerle ifade edilen rakamların ancak çok az bir bölümüne rastlamaktayız. O halde bu kadar sayıdaki hadis nerede? Yoksa ümmet, diğer hadisleri kaydedip zayımi etti veya ihmâl mi etti ki bu kadar az sayıda hadis günümüze gelebildi. Sünnet, İslâm'da hükmü koymada kıyamete kadar bir masdar-ı ilâhi iken vaziyet nasıl izah edilebilir?

Ayrıca günümüzde de taacüb edildiği gibi, hadis râvîlerinin bu kadar yüksek rakamlardaki ezber kapasiteleri ve rivayetlere aşinalıkları, mübâlagâlı görülmekte ve muhal addedilmektedir. "Hz. Peygamber (ASM)'den rivayet edilmiş bu kadar hadis var mıdır?" diye garip karşılanmaktadır. Halbuki bu kabarık görünen rakamların hususi bir istilâha göre söylendiğini

(39) Tezkiratu'l-Huffâz, II/555, Hedyü's-Sâri, I/9

(40) Tezkiratu'l-Huffâz, II/589.

(41) el- Hâkimî, el- Medhâi, s. 13; Târihu Bağdâdî, 10/332; es- Sem'âni, el- Ensâb, 6/36.

(42) Tezkiratu'l-Huffâz, II/431

(43) a.g.e., a.y; Said el-Hâsimî, Ebû Zür'a er-Râzî, I/207

mülahaza edersek, muhaddislerin hifzına hayranlık duymakla birlikte taacübümüzü de giderebiliriz.

Bu müşkil, iki temel hususta açıklamaya ihtiyaç duymaktadır. Bunlardan birincisi, hadisten anlaşılan mefhüm; diğerî hadisçiler katında büyük rakamlarla ifade edilen hadislerin sayısının nasıl sayıldığı ve değerlendirdiği meselesiştir.

Hadis teriminden anlaşılan mefhuma gelince, hadis, sadece Hz. Peygamber'in (ASM) söz fiil ve davranışları değil, aynı zamanda sahaba ve tabiûnun da söz, fiil, takrir ve uygulamalarını kapsayan umumi bir mefhumdur.⁽⁴⁴⁾ O halde yüz binlerce sayıda olduğu ifade edilen hadislerin, sadece Hz. Peygamber'e (ASM) ait olanlar değil, sahaba ve tabiûnun kavillerini de içine alan geniş bir mefhumdan ibaret olduğu bilinmelidir.

Alimlerin ekseriyeti, "hadis" ile "haber" i müteradif kullanmıştır. Yani hadis mefhumuyla, Hz. Peygamber (ASM)'e ait merfû' haberler, sahaba, tabiûn ve tebe-i tabiîne nisbet olunan mevkuf, maktu' haberlerle fetvaları da birlikte kastetmektedir. Nitekim İmam Ahmed'in "Hadislerden sahîh olanlar, 700 bin civarındadır...."⁽⁴⁵⁾ Bu *Müsned*'i 750 bin hadisten seçtim"⁽⁴⁶⁾ sözünü söyle yorumlar:

"Esasen İmam Ahmed'in hadislerinden kastettiği rakam ve muhteva, Hz. Peygamber (ASM) 'e ait (merf') hadislerle sahaba ve tabiûna ait sözlerle fetvalardan sıhhati sabit olanlardır."⁽⁴⁷⁾

Netice olarak diyebiliriz ki, her bir hadisin bizzat Hz. Peygamber'den (ASM) mervî olması şartı söz konusu değildir. Zira sahaba ve tabiûn, tebe-i tabiîn ile bunları takip eden etbâ'u't-tabiînin asarı da hadis şümulü içinde mütâlâ edilmektedir.

Hadislerin manen rivayet edilmiş olması da rakamları çoğaltan diğer bir amildir. Nitekim sahabenin Hz. Peygamber (ASM)'den naklettiği hadis rivayetinde bazı lafız farklılıklarını bulunmaktadır. Bazları hadisin tamamını, bazıları bi'l-mânâ olarak, bazıları da farklı lafızlarla rivayet etmişlerdir. Keza gerek sahaba, gerekse sonraki dönemde meydana gelen hadislerdeki lafız farklılıklarını, ziyade ve noksanlıklar takdim veya te'hirler, ihtisar veya icmaller de aynı manayı ifade eden bir hadisin pek çok sayıda intişarına sebebiyet vermiştir.

(44) *Tedribu'r-Râvi*, s. 42; *es-Sehâvi*, *el-Fâthu'l-Muğîs*, s.12

(45) *el-Hakim*, *el-Medhal*, s.13

(46) *Tezkiratu'l-Huffaz* II/431

(47) *İbn Hacer*, *Tehzibu'l-Tehzib*, VII/33

Bu mevzuda İbn Sırın'ın şu sözü, meseleye ışık tutmaktadır; "Ben bâzen bir hadisi, 10 ayrı kişiden dinlemiştim; mânâsı bir ama lafızları muhtelif olmaktadır."⁽⁴⁸⁾

Düger bir husus ise, istilahçılar, hadisçiler tarafından her bir isnadın başı başına bir hadis olarak kabul edildiğini belirtirler. Ayrı ayrı iki isnatla gelen fakat metni aynı olan rivayeti iki ayrı hadis saymışlardır. Nitekim metni aynı, isnadı farklı pek çok hadis vardır. Elbette farklı isnatlar, o hadisin rakamını geldiği sayı kadar kabartmaktadır. Keza bir hadis, 20 isnatla nakledilmiş ise, bu hadis, 20 hadis olarak kabul edilmektedir. Ancak müsteşriklерden bazı kimseler, bunu âlimlerin, hadislerin sayısına ait müşkilin içinden çıkabilmek için sonradan icat ettiklerini zannetmekte veya öyle iddia etmektedirler.

Bu sebeple, farklı isnatla gelen her bir hadisin bizzat bir hadis sayılıp sayılımadığını delilleriyle inceleyelim:

Ahmed b. Sinân, Abdurrahmân b. Mehdi'nin (v.198) şöyle dediğini naklede: "Bende Muğire b. Şu'be (v. 50)'nın Hz. Peygamber (ASM)'den mestler üzerine meshetmeye dair 13 hadisi bulunmaktadır."⁽⁴⁹⁾

Şüphesiz ki, Hz. Peygamber (ASM) pek çok defa mestlerine meshetmiştir. Ancak Muğire b. Şu'be'nin Hz. Peygamber (ASM)'den mestler üzerine meshetmeye dair naklettiği bu hadisi, kendisinden 13 kişi nakletmiştir. Esasen bu, Hz. Peygamber (ASM)'in defalarca yapsa dahi bir tek fiilinden haber vermektir. Bu açıdan ondan fazla tarîki olan bu rivayet, bir tek hadis olmasına rağmen 13 ayrı senetle İbn Mehdi'ye ulaşmakta ve dolayısıyla 13 ayrı rivayet hükmünde addedilmektedir.

İbn Huzeyme (v. 311) , Hz. Âişe'den (R:Anhâ) elbiseden meni bulaşığının temizlenmesine dair yaklaşık 30 isnat nakletmektedir.⁽⁵⁰⁾ Ancak diyebiliriz ki, bu hadisin İbn Huzeyme'nin ulaşamadığı ve nakletmeğini daha farklı isnatları da vardır. O halde aynı lafızları ihtiva eden bir hadis, 30'dan fazla isnatla nakledilmek suretiyle 30 hadis sayılmaktadır.

"Ameller, niyetlere göredir" hadisini, Hafız Ebû İsmail el-Herevî (v.311), sadece Yahya b. Said el-Ensârî (v. 143)'in tabakasına (muasırlarına) varmak üzere 700 tarîktan kaydedip tespit etmiştir. Yahya b. Saïd'in şehyeli olan tabiûn ile sahabenin her birine varan tarikler de buna ilave edilecek olursa, bu hadisin turukunun daha büyük rakamlara ulaştığı görülecektir.

Muhammed b. Abdullah el-Cevzâkî (v. 388), *Sahihayn* üzerine te'lif ettiği *Müstahruc*'ında hadislerden her biri için gösterilen tariklerden başka

(48) ez-Zebîdî, *Ithâfu's-Sâdeti'l-Muttaķîn Şerhu'l-İhyâ*, 1/66.

(49) İbn Ebî Hatîm er-Râzî, *el-Cerh ve'l-Taâlîl*, 1/261

(50) Bkz. *Sâhihu İbn Huzeyme*, 1/145-147

farklı tarikleri de göstermek suretiyle bu turukun toplamı 25.480'e ulaşmıştır. Demek ki, Hz. Peygamber (ASM) döneminden sonraki her bir tabaka da, hadislerin tarikleri sürekli çoğalmakta ve buna paralel olarak sonraki tabaka râvilerine belli sayıdaki hadisler, farklı tariklerden gelmek suretiyle daha kabarık rakamlara ulaşmaktadır.⁽⁵¹⁾

Ebû Hureyre (v. 59)'den (R.A) hadis rivayet edenlerin sayısı 800 kişiyi bulmaktadır.⁽⁵²⁾ İmam ez-Zuhri (v. 124), Süfyan es- Sevrî (v. 161), Şu'be (v. 160), İbnü'l- Mübârek (v. 181) ve emsali gibi büyük muhaddislerin 100 kadar şeyhden hadis yazdıkları nakledilmektedir. Mesela ez- Zuhri'den en az 50 talebesi hadis yazmışlardır. Bunlardan her birisinin faraza 500 hadis yazdığını farz etsek, daha birinci nesilde bu 500 hadis, 25 bine baliğ olmaktadır. Bu 50 talebenin her birisinden de en az 3 talebesi olduğunu düşünsek, ikinci nesilde hadislerin sayısı, 75 bine ulaşır. İşte bu minval üzere hadislerin sayısı, gün be gün artarak nihai noktaya ulaşır.⁽⁵³⁾

Bu sayede hakikaten hadislerin sayı olarak ifade edildiği şekliyle 600 - 700 bin, hatta bir milyon kadar olduğunu tasavvur etmemiz mümkündür. Çünkü her bir hadis, her bir nesil için hadis talebelerinin sayısı nispetinde çoğalıp sayıca katlanmaktadır.

Ayrıca gelecek şu iki nakilde olduğu gibi, isnadı tekerrür etmeksizin, metni de tekrar olmaksızın kendilerinde bulunan hadisler hakkındaki müta-laaya bakalım:

İlk hadis tedvîninde önemli çalışmaları geçen İmam ez- Zuhri'nin tekrar olmaksızın 2.000 civarında hadis naklettiği belirtilir.⁽⁵⁴⁾

Sehl b. Bişr (v. 235), ikinci asırın ricalinden Ebu'l- Leys eş-Şeybâni (v.199)'nın şu sözünü nakleder: "Tekrar olmaksızın 10 bin hadis ezberimde dir."⁽⁵⁵⁾

Yukarıdaki iki delil, isnadı tekerrür eden ve etmeyen hadislerin sayısının şümülü hakkında da bilgi vermektedir.

Nitekim İmam Buhari'nın, Sahîh'inde mükerrer yerlerde verdiği bir hadisi, her defasında farklı isnatla zikrettiği, bilinen bir husustur. İmam Buhâri'nin kitabında tekrarlarla birlikte 7563 hadis⁽⁵⁶⁾, İbn Salah'a göre 7275; İbn Hacer'e göre ise muallâk ve mutabaat hadisleri hariç 7397, muallâk ve mükerrerler dahil 9082 hadis⁽⁵⁷⁾, tekrarları çıkarıldığında ise yaklaşık 4000

(51) Ahmed Nâüm, a.g.e, l/69.

(52) Tâdîbü'r- Râvi, s. 379; el- Bâisu'l- Hasîs, s. 188.

(53) el- A'zamî, Dirâgât, II/598.

(54) Muhammed Accâcî el- Hatîb, es- Sünnetü Kâble'l- Tedvîn, s. 496.

(55) Tezkiratü'l- Huffâz, II/587.

(56) Bkz. Sahîhu'l- Buhâri, VIII/274.

(57) İbn Hacer el- Askalânî, Hedyü's- Sâfi Mukaddimeti Fethî'l- Bâri, I/493; el- Aynî, Umdeyü'l- Kâri, I/6. İbnu's- Salah, a.g.e., s. 16; Hedyü's- Sâfi, I/475; Fuat Sezgin, Buhâri'nin Kaynakları, s. 197.

hadis⁽⁵⁸⁾ bulunmaktadır. Hatta Buhârî'deki mükerrerler ile muallaklar istisna edilecek olursa mevsûl hadislerin sayısı, 2602'dir.⁽⁵⁹⁾

Keza İmam Müslim de bir hadisteki farklı isnat ve lafız değişikliklerini ayrı ayrı zikretmiştir. İmam Müslim'in Sahih'inde mükerrerler hariç 3033 (4000)⁽⁶⁰⁾, mükerrerlerle birlikte 7275 hadis vardır.⁽⁶¹⁾ Müslim, Hz. Peygamber (ASM)'den nakledilen hadisleri, tekrarsız olarak vermeyi gaye edindiğini belirttikten sonra şöyle demiştir: "Ancak kendisinde fazla mana bulunan hadisin tekrarından müstağni kalınamayan bir yerin gelmesi, yahut orada bulunan bir illet dolayısıyla başka bir isnadın yanında vaki olan bir isnat olması halinde bu tekrar zaruridir. Çünkü hadiste kendisine ihtiyaç duyulan fazla bir mana, tam bir hadis hükmündedir. Bundan dolayı kendisinde vasisfetliğimiz ziyadelik mevcut olan hadisin tekrar edilmesi, yahut mümkün ise kısa olduğu için bu mananın hadisin tamamından ayırt edilmesi gerekdir. Fakat bazen onu bütününden ayırmak güç olur. Bu zorluk mevcut olduğu zaman hadisi kendi heyeti ile tekrar etmek, daha salim yoldur. Ama bizden kendisine bir ihtiyaç yokken bütün ile tekrarında zaruret görmediğimiz hadisi, inşallah tekrarına yanaşmayacağız."⁽⁶²⁾ Ayrıca "bu kitabıma koyduğum hadisleri mutlaka bir hüccete binaen koydum. Kitabıma koymadıklarımı da bir hüccete binaen koymadım"⁽⁶³⁾ demiştir.

Elimizdeki mevcut hadis külliyatlarından biri olan Ahmed b. Hanbel'in *Müsned*'indeki hadislerin sayısı, 27.634,⁽⁶⁴⁾ diğer nüshaya göre ise 27.718'dir.⁽⁶⁵⁾ Ahmed Muhammed Şakir'in tahminine göre, mükerrerleri çıkarırsak, geriye 20 bine yakın hadis kalmaktadır.

Günümüze ulaşan en geniş hadis külliyatı sayılabilen Ali el-Muttakiel- Hindî (v. 975)'nin *Kenzu'l- Ummâl fi Sünne'l- Akvâl ve 'l Efâl*'inde mükerrer hadislerle birlikte 46. 624 rivayet nakledilmektedir.⁽⁶⁶⁾ Bu kitap, İmam es-Suyûti'nin *Cem'u'l- Cevâmi*'ni de kapsamaktadır. Ancak *Kenzu'l- Ummâl*'deki hadislerin bir kısmının mükerrer olduğunu farz etsek bile, neticede bu geniş külliyat içinde 30 binin üzerinde tekrarsız hadisin var olduğunu söyleyebiliriz.

(58) Hedyü's- Sâri, /493.

(59) Mustafa es- Sibâ'i, es- Sünnetü ve Mekânetühâ, s. 501.

(60) Tarihi Bağdad, XIII/101; Vefayat, a.y; Tezkiratu'l- Huffâz, s. 589; Terdîbu'r- Râvi, s. 50. Müslim b. Haccâc, Sahîhu Müslim, IV/555.

(61) en- Nevevî, Sahîhu Müslim Mukaddimesi, I/4- 5.

(62) en- Nevevî, Şerhü'l- Müslim Mukaddimesi, I/4- 5.

(63) Tezkiratu'l- Huffâz, II/589.

(64) el- Müsned VI/467 (Beyrut 1413/ 1993)

(65) el- Müsned, (Daru'l- Fikr, Beyrut 1991). X/ 555.

(66) Bkz. Ali el- Muttakî el- Hindî, *Kenzu'l- Ummâl fi Sünne'l- Akvâl ve 'l- Efâl*, XVI/746.

C. HADİSLERİN SENET AÇISINDAN İLK ÜÇ ASIRDA YAYGIN HALE GELMESİ

Hadis ilimleri açısından hicri ilk üç- dört asır, altın dönemlerdir. Hadislerin senet yönünden yaygın hale gelmesi, daha ziyade ilk üç asırda olmuştur. Sahabe, tabiûn, tebe- i tâbiin ve onları takip eden dönemlerde, hadislerin itina ile ezberlenip muhafaza edilmesi ve neticede kitaplara geçirilmesiyle yüz binlerce hadis, günümüze kadar intikal ettirilmiştir.

Kur'ân ve sünnet, sahaba döneminde ve tabiûnun ilk dönemlerinde da- ha ziyade sadırılarda ezberlenip muhafaza ediliyordu. Sahabeden hadis yazanlar olsa da bunların sayısı çok azdı.

H. II. asırda sünnette ve hadise dair te'lif edilen kitapların en meşhurları arasında şunları sayabiliriz:

Şu'be b. Haccac (v. 160) :el- Musannef

Leys b. Sa'd (v. 175) :el- Musannaf

İmâm Mâlik b. Enes (v. 179) :el- Muvatta

Süfyan b. Uyeyne (v. 198) :el- Musannef

İmâm es- Şâfiî (v. 204) :el- Musned ve İhtilafu'l - Hadîs

Ebû Dâvûd et- Tayalisi (v. 204) el- Müsned

Abdurrezak es- San' anî (v. 211) :el- Camî' (el- Musannef)

Bilhassa Hicri birinci asırdan itibaren muhaddisler, hadisleri pek çok isnatlarıyla ezberlemiş, yazmış ve nakletmişlerdir. İlk üç asırda hadislerin isnadı o kadar çoğalmıştır ki, bazen bir hadisin yüz kadar vechi (tarîkî) yaygınlaşmıştır. Esasen Kütüb- i Sitte gibi eserler de üçüncü asırda vücuta getirilmiştir.

Hadislerin farklı isnadının yaygın hale geldiği hususunda üçüncü asırın ricalinden Yahya b. Maín'in (v. 233) şu beyanına bir bakalım : "Biz, bir hadisin 30 vechine (tarîkîna) ulaşıp yazmadıkça tatmin olmazdık."⁽⁶⁷⁾ Yine aynı dönemin hadisçilerinden İbrahim b. Saíd el- Cevherî (v. 247) ise şöyle demektedir : "Benim yanımda her bir hadisin 100 vechi yoksa, ben o hususta yetim kaldım demektir."⁽⁶⁸⁾

(67) el- Hâkim, a.g.e., s. 9.

(68) el- Kevserî Te'nîbu'l-Hatîb, s. 296

D. HAFIZA DÂHİLERİ OLAN MUHADDİSLERDEN BAZI MİSALLER

İmam Malik b. Enes (v. 179) 300'ü tabiûndan olmak üzere 900 kişiden hadis almıştır. Hadis ilminin birçok dalında otorite olan İmam Malik, bizzat kendi eliyle 100 bin hadis yazdığını söyler.⁽⁶⁹⁾ Çok güçlü bir hafızaya sahipti ve hadiste asla hata etmezdi. Hatta kendisi, "hafızama bir bilgi koyup da unuttuğum olmamıştır" der.⁽⁷⁰⁾ 100 bin hadis içinden seçerek 40 yılda tamamladığı el- Muvatta'ı kendisinden bin kişiye yakın muhaddisin okuduğu nakledilir. Kalabalık toplulukların yer aldığı ders halkasına katılanlara 100 bin civarında hadis tahdis etmiştir.⁽⁷¹⁾

Ebû Davûd et- Tayâlisî (v. 204) hakkında genellikle ezberinden hadis tahdis ettiği, bir anda sürekli olarak 30 bin hadisi ezberden sıralayabildiği nakledilir.⁽⁷²⁾

Yahya b. Mâín (v. 233) 'e kaç tane hadis yazdığını sorulduğunda elini göstererek "Bu elim le 600 bin hadis yazdım" demiştir.⁽⁷³⁾ Hayatının sonrasında ise "Kendi elimle bir milyon hadis yazdım" demiştir.⁽⁷⁴⁾

el- Kavarîrî (v. 235) Abdurrahman b. Mehdî'nin (v. 198) kendisine 20 bin hadisi ezberden imla ettiğini söyler.⁽⁷⁵⁾

İshak b. Râhûye (v. 238) çok kuvvetli bir hafızaya sahipti. O da insanlara hep ezberden hadis rivayet ederdi.⁽⁷⁶⁾ Hatta Müsned ve Tefsir'ini hifzinden imla ettirdiği, elinde asla kitap görülmediği nakledilir.⁽⁷⁷⁾ Ebû Dâvûd el- Haffaf söyle der : "İshak b. Râhûye bize ezberden 11 bin hadis yazdırdı. Sonra onları ne bir harf eksik, ne de bir harf fazla yapmadan tekrar okudu ." Hadis rivayet ederken kitaplarındaki 100 bin hadisi sanki görüyormuş gibi hissettiğini söyler. Ayrıca kitaba başvurmadan 70 bin hadis ezberlediğini ve 100 bin hadisi de müzakere ettiğini ifade eder.⁽⁷⁸⁾ Bir gün İbn Şûbrûme'ye şunu söyler : "Ben bir şey işitmış olayım da onu ezberlememiş olayım. İşittiğim her bir şeyi ezberlememişimdir. Kitaplarındaki hadislerden 70 bini sanki gözümün önünde okuyormuşum gibi ezberimdedir. Diğer hadisler bu kadar değil ise de yine ezberimdedir." Ishâk b. Râhûye'nin ezberden 70 bin hadis yazdığını Ali b. Hâşrem şahit olarak nakleder.⁽⁷⁹⁾

(69) ez-Zûrkânî, Şerhu'l-Muvatta; I/4

(70) Tezkîratu'l-Huffâz, II/212

(71) ez-Zûrkânî, a. g. e., I/11

(72) Mizanu'l-İdâl, II/203; Tarihu Bağdat, IX, 27

(73) el- Mubârekfûri, Tuhfetü'l-Ahvezî, I/482

(74) Ahmed Na'im, a.g.e. I/66.

(75) Tezkîratu'l- Huffâz, II/ 330.

(76) Mizânu'l- İ'dâl, I/183.

(77) Tehzîbu'l- Tehzîb, I/217.

(78) Vefeyât, I/200; Tezkîratu'l- Huffâz, a.y.

(79) Ahmed Na'im, a.g.e., I/64-65.

Ahmed b. Hanbel (v. 241), 30 bine yakın hadis bulunan *Müsned'i* hakkında şöyle demiştir : "Bu *Müsned'i* 750 bin hadisten seçtim." Ebû Zür'a er-Râzî (v. 264) İmâm Ahmed'in oğlu Abdullah'ın da bulunduğu bir mecliste "İmâm Ahmed'in hafızında bir milyon hadis vardır" der. Ancak kendisine "Bunu nereden biliyorsun? "diye sorarlar. O da "İmâm Ahmed 'le müzakere ettim. Her bâbda ezberlediği miktarı tetkik ederek tahminde bulundum" demiştir.⁽⁸⁰⁾

Buhari ve Müslim gibi şahsiyetlerin hocalarından olan Kuteybe b. Saïd es- Sekafi (v. 240) çok zengin bir hadis bilgisine sahipti. Bir defasında Ahmed b. Seyyar'a şöyle demişti: "Bu kiş yanında kal, sana beş kişiden 100 bin hadis tahrîç edeyim!"⁽⁸¹⁾

İmam Buhârî'nin (v. 256) "100 bin sahîh, 200 bin gayr-i sahîh hadis ezberimedir. Câmi'u's- Sahîh'i yaklaşık 600 bin hadis içinden seçtim" dediği ni Ahmed b. Adiyy, Muhammed b. Hamraveyh'den nakleder.⁽⁸²⁾

İmam Buhârî, bir defasında sahabeden Enes (R.A)'den hadis alan râvîleri zihinden geçirir. Kısa bir müddet içinde 300 râvî, ismiyle ve rivayetiyi le zihninde canlanır. İmam ez- Zehebî'nin naklettiğine göre İmam Buhârî: "Ben, bin adamı aşkin kimseden hadis yazmışım."⁽⁸³⁾ Amr b. Ali el- Fellâs (v. 249) "Buhârî'nin adeta bilmediği hadis, hadis degildir"⁽⁸⁴⁾ diyerek O'nun hadisteki otoritesine dikkat çekmiştir. Buhârî, Bağdat'a ilk geldiğinde O'nun ilim ve ezberdeki otoritesini tartmak için kalabalık bir topluluk, on kişiyi, onar tane hadisin metin ve isnadını karıştırarak Buhârî'nin karşısına çıkarır ve bu rivayetleri sorarlar. Buhârî, her birini dinledikçe "Ben böyle bir hadis bilmiyorum" diyerek akabinde bütün bu 100 hadisin asıl sened ve metinlerini doğru olan şekilde onlara okutmuştur. Bağdat uleması da büyük bir şaşkınlıkla O'nun kuvvetli hafızını ve dirayetini takdir etmişlerdir.⁽⁸⁵⁾

Buhârî, hocası İshâk b. Râhûye'nin teşvikiyle muhtasar bir şekilde sahîh hadisleri içinde toplayan bir kitap te'lif etmeyi istemişti. Bu hususu İbrahim b. Ma'kûl en- Neseffî (v. 295) şöyle nakleder : İmâm Buhârî, bize şöyle anlatmıştır : "Biz, İshâk b. Râhûye'nin huzurundaydık. Bize dedi ki : 'Hz. Peygamber'in (ASM) sahîh sünnetini cem' eden muhtasar bir kitap bir araya getirseniz! " Bu benim kalbime yatmıştı. Hemen sahîhleri cem' eden bir kitap (el- Câmi'u's- Sahîh) te'lif etmeye yöneldim."⁽⁸⁶⁾

(80) Tezkî, atatu'l- Huffâz, II/431.

(81) Tezkî, atatu'l- Huffâz, II/446; Târîhu Bağdad, XII/ 468.

(82) Tezkîratu'l- Huffâz, II/555; Hedyû's- Sârî I/9.

(83) Tezkîratu'l- Huffâz, a.y; Tuhaftu'l-Ahvezî, I/117

(84) Tezkîratu'l- Huffâz II/555.

(85) Tezkîratu'l- Huffâz II/555.

(86) Hedyû's- Sârî, I/9; Târîhu Bağdad, II/8.

Şüphesiz ki İmâm Buhârî, Sahihini pek çok hadislerden seğerek te'lif etmiştir. Ancak O, kitabına almayıp terk ettiği hadislerin, zayıf veya mevzu olmasından dolayı terk ettiğini iddia etmemiştir. Ayrıca Buhârî, bütünüyle sahihleri kitabına aldığıni, geride başka hiçbir sahîh hadis kalmadığını da iddia etmiş değildir. Bilakis Buhârî, talebesi İbrahim b. Ma'kîl en-Nesefî'nin naklettiğine göre şöyle demiştir: "Kitabım el- Câmi'e ancak sahîh olan hadisleri koydum. Uzun olmaması için sahîh hadislerden birçoğunu kitabımı almamadım." Keza "sahîh hadislerden kitaba almadıklarımın sayısı pek çoktur."⁽⁸⁷⁾ Bütün bu ifadelerden de anlaşılıyor ki, İmâm Buhârî, bütün sahîh hadisleri eksiksiz olarak kitabına almayı amaçlamamıştır. Kendisinin de böyle bir iddiada bulunmadığı açıkça görülmektedir.

İmâm Müslim b. Haccâc (v. 261), kitabı *Câmi'u's- Sahîh'i* kendi kulağıyla bizzat işitmış olduğu 300 bin hadisin arasından seçtiği ve 15 yılda tamamladığını söylemiştir.⁽⁸⁸⁾

Hafiza dâhilerinden biri de meşhur muhaddis, hâfiż Ebû Zür'a Ubeydullah b. Abdulkerim er- Râzî (v. 264) 'dir. Ahmed b. Hanbel, O'nun hakkında şöyle der: "Hadîslerden sahîh olanlar, 700 bin civarındadır. Hatta şu genç (Ebû Zür'a'yi kastederek) var ya, 600 bin hadis ezberlemiştir."⁽⁸⁹⁾

Yahya b. Mende, Ebû Zür'a'ya ulaşan bir isnatla O'nun şu sözünü nakleder: "600 bin sahîh hadis ezberlemişimdir. Dahası 14 bin isnat, tefsir ve kıraat hususunda; 10 bin de "müzakereyle hatırlatabileceğim" rivayet vardır."⁽⁹⁰⁾ Hatîb el- Bağdadî de Ebû Zür'a er- Râzî'ye ulaşan bir isnatla şu hususu nakleder: "Bir kimse, Ebû Zür'a er- Râzî hakkında 200 bin hadis ezberlemiştir diye talâka yemin etse, yemininde hanîs olur mu ?" diye Ebû Zür'a'ya sorarlar. Ebû Zür'a "hayır hanîs olmaz" diyerek şu sözleriyle meseleyi teyit eder: "Ben, 200 bin hadisi İhlâs Sûresini ezbere bilir gibi bilmekteyim. Karşılıklı hadis müzekkeresinde ise ezberden 300 bin hadis mütalâ edebilirim."⁽⁹¹⁾ Muasırı olan muhaddislerden Sâlih b. Muhammed (v. 293), Ebû Zür'a'nın söyle dediğini nakleder: "İbn Ebî Şeybe'den 100 bin, İbrahim b. Mûsâ er- Râzî'den 100 bin hadis yazdım." Ebû Zür'a'ya "peki ezberden bu binlerce hadisi yazabilir misin ?" diye sordum. O "hayır, ama hadisler bana arz edilse onları çok iyi tanır ve mütalâ edebilirim" dedi.⁽⁹²⁾ Muhammed b. Ömer er- Râzî şu mütalâasını nakleder "Bu ümmet içinde Ebû Zür'a gibi ezber dâhisi kimse yok gibidir. Zira O, 700 bin hadis hifzetmiştir. Hatta sadece tefsire kîraate dair 140 bin rivayet ezberindedir."⁽⁹³⁾

(87) Hedyû's- Sâni, I/9; Târihu Bağdad, II/8.

(88) Tezkîdatul Huffâz, II/589.

(89) el-Hakîm, a. g. e. s. 13; es-Semâni, el-Ensab, VI/36

(90) Saîd el-Hasîmi, a. g. e., I/207; Tuhaftûl-Ahvezi, X/383

(91) el-Hasîmi, a. g. e., II/208; Tezkîratu'l-Hufaz, II/557

(92) Tezkîratu'l- Huffâz, II/557.

(93) a. g. e., II/558; Saîd el-Hasîmi, a. g. e., I/207.

Ebû Bekr b. Dâse'nin naklettiğine göre, Ebû Dâvûd es- Sicistânî (v. 275) "Hz. Peygamber'den (ASM) mervî 500 bin hadis yazdım. Sünen'e koyduğum hadisleri de bunlardan seçtim" demiştir.⁽⁹⁴⁾ Ebû Dâvûd' un *Sünen*'inde 4800 ahkâm hadisi vardır.⁽⁹⁵⁾

Ahmed b. el- Furat ed- Dabbî er- Râzî (v. 258), 1700 şeyhten 1.5 milyon civarında hadis yazmış, eserinde bunlardan sadece 500 bin hadis üzerinde çalışmıştır.⁽⁹⁶⁾ Devrinin büyük muhaddislerinden biri olan İbnu'l- Furat, hafıza gücünde Ebû Zür'a'ya denk tutulurdu. Ahmed b. Hanbel, İbnu'l- Furat hakkında şöyle demiştir: "Gök kubbe altında Resulullah'ın ahbarını ondan iyi hifzedeni biri yoktur; müsnedâti da ondan iyi bilen birinin kaldığını sanmıyorum."⁽⁹⁷⁾

Ebu Kılâbe Abdulmelik b. Muhammed er- Rakkaşî (v. 124) İmâm Şu'be'nin hadislerini süre ezberler gibi ezberlerdi.⁽⁹⁸⁾ Hıfzından 60 bin civarında hadis rivayet ettiği nakledilir.⁽⁹⁹⁾

Kur'an'ı 80 günde ezberleyen İmâm ez- Zuhri (v. 124) ise şöyle demiştir: "Kalbime tevdî ettiğim ilimlerden hiçbirini unutmamışdım. Bir sözü, bir âlimin ağzından dinledikten sonra bir daha tekrar ettirmeden ezberledim. Ömrümde ezberlemediğim tek bir hadiste şüphe edecek oldum ve onu da râvisine sorduğumda aynen ezberimdeki gibi çıktı."⁽¹⁰⁰⁾ Zamanındaki âlimler de bu hususta o'nun nastik etmişlerdir. Hatta Emevî halifelerinden Hişâm b. Abdülmelik, öğrencilerinden birisi için İmâm ez- Zuhri'den hadis yazdırmasını ister ve O da ezberden 400 hadis yazdırır. Bir ay kadar geçtikten sonra halife Hişâm, İmâm ez- Zuhri'yi denemek için o yazdırdığı hadislerin kaybolduğunu ve tekrar aynı hadisleri yazdırmasını ister. Sonra her iki nûshayı karşılaştırdıklarında ne fazla, ne de eksik bir harf dahi olmaksızın aynen 400 hadisi karşılarında görürler.⁽¹⁰¹⁾

Ebû Davûd es- Sicistânî'nin oğlu hâfiç Ebû Bekr Abdullah b. Ebî Dâvûd (v. 316), hafıza açısından babası gibi meşhurlar arasında zikredilir. Nitelim Hakim, Ebû Ali el- Hafiz tarîkiyla İbn Ebî Dâvûd'dan şu hadiseyi nakleder : Bir defasında Bağdat'tan İsbehan'a gittiğinde kendisinden hadis yazdırmasını isterler. O da "Yanımda asıl hadis nûsham yoktur" diye bu tekliki kabul etmek istemez. Ancak O'na "Ne demek, İbn Ebî Davûd hadis naklinde kitabı muhtaç olsun? Biz ezberinden isteriz" diye ısrar ederler. O da 36 bin hadisi ezberden yazdırır. Ancak Bağdat âlimleri bunu duyunca "İbn

(94) Sünenü Ebî Davud, I/11; eş-Şevkânî, Neylül-Evtar, I/11

(95) Ancak el-İlü'l-nûshasına göre bu rakam 5274'tür.

(96) Tezkiratu'l- Huffâz, II/544

(97) a. g. e., II/545; Tehzîbu'l- Tehzîb, I/66

(98) Tehzîbu'l- Tehzîb, VI/421

(99) Tezkiratu'l- Huffâz, I/110

(100) a.g.e., I/111.

(101) a.g.e., I/110.

Ebî Dâvûd, İsbihanlıları aldattı" diye tenkit ederler. Ayrıca bunu ispatlamak için birisini gizlice İsbihan'a gönderip yazdığı nüshanın bir kopyasını getirtirler. Ancak uzun bir tetkikten sonra yalnızca altı hadiste tenkit bulabilirler. Fakat kendisi, bu altı hadisi asıl nüshasıyla karşılaşır ve bunlardan beşinin mutabık, sadece birinin farklı olduğunu gösterir.⁽¹⁰²⁾ Ebu'l- Kasım el- Ezherî, İbn Şâzân'dan, O da İbn Ebî Dâvûd'dan şöyle dediğini rivayet eder: "Sadece Kûfe'de el- Eşecâ'den 30 bin hadis yazdım."⁽¹⁰³⁾

Hafızada örnek gösterilen muhaddislerden birisi de İmam Ebû İsâ et-Tirmîzî'dir (v. 279). Kendisinden rivayet olunduguına göre. Bir şeyhe ait iki cüz hadis yazmış, fakat bu hadisleri şeyhden bizzat işitmemiştir. Ancak Mekke yolunda bu şeyhle karşılaşır ve O'na ait iki cüzün yanında olduğunu düşünerek hadisleri işitmek için O'ndan izin ister. Şeyh kabul edince bineğinden iki cüzü çıkarır, fakat şeyh de okumaya başlamıştır. Tirmîzî eline aldığı bu cüzlerin başka olduğunu ve asıl yazılı cüzleri yanına almadığını anlar. Şeyh, hadisleri ezberden okumayı bitirince Tirmîzî'ye ve elindeki cüzlere bakınca farklı olduğunu görür. Bunun üzerine Tirmîzî'ye "benden utanmıyorum musun?" diyerek azarlar. Tirmîzî, durumu anlatır ve hadislerini ezbere bildiğini, dilerse kendisine tekrar edebileceğini söyler. Ancak şeyh, Tirmîzî'nin önceden hazırlanıp gelmiş olabileceğini ifade ederek kabul etmez. Tirmîzî, şeyhden başka hadisler okumasını ister; O da hafızasından 40 hadis okur. Tirmîzî, bunları tek bir harf değişikliği yapmadan aynen tekrar eder. Şeyh, O'nun bu hafiza kudreti karşısında hayretini gizleyemez ve "senin gibisini görmedim" der.⁽¹⁰⁴⁾

Hâkim en- Neysâbûrî (v. 405), kitabı el- Medhal'de: "Vaktiyle huffâz (hadis hafızları) denilen şahısların her biri 500 bin hadis ezberlemiş bulunuyorlardı"⁽¹⁰⁵⁾ dedikten sonra bazı hafızların hifz derecelerine dair tespitleri senetleriyle nakleder.

Bir başka hadis hafızı Ahmed b. Muhammed b. Said (v. 332), şöyle demmiştir: 100 bin hadis senetleriyle ezberimdedir. 300 bin hadisi de müzakere ve mütâlâ ile hatırlayabilirim. Sadece ehl-i beyt hakkında 300 bin hadise muttalîyim.⁽¹⁰⁶⁾

Ebû Bekr b. Mâ'kûlâ (v. 333) de şunu ifade eder: "Ben, sadece Mutayyen'den (v. 297) kendi elimle 200 bin hadis yazdım."⁽¹⁰⁷⁾

Ebu'n- Nasr b. Ma'kûlâ (v. 487) arkadaşı Hibetullah b. Er- Revâkî'ye iki cüz hadisin metin ve senetlerini karıştırmamasını, her bir rivayetin doğrusu-

(102) a.g.e., II/768.

(103) a.g.e., II/768.

(104) Tuhtefü'l- Ahvezî, I/111.

(105) el- Hâkim, el- Mediâti, s. 99.

(106) el- Alâ'm, I/207.

(107) Ahmed Na'im, a.g.e., I/67.

nu bizzat ifade edeceğini belirtir. Sonra kendisi bütün hadislerin metin ve senetlerini düzelterek doğru bir şekilde kendisine arz eder.⁽¹⁰⁸⁾ Bütün bu hususlar onların hadisteki ezber ve otoritesini göstermektedir.

Dördüncü asırın ricalinden hafız Ebû Ca'fer Muhammed el-Ukaylî (v. 322) de ezber dâhilerinden biridir. Mesleme b. Kâsim (v. 353), O'nun hakkında şunu söyler: "Ukaylî, huzuruna gelen hadis talebelerine, kendisinde hadislerin yazılı olduğu nüshasını çıkarmaksızın hadis yazdırır. Ancak biz, bu vaziyeti tetkik etmek istedik ve O'nun rivayet ettiği hadislerin çoğunu bir yere yazdık. Sonra bazı lafızlarını değiştirdip bir takım ilavelerde bulunarak kendisine okuduk. O, her bir hadisteki lafız değişikliğine, ziyade ve noksanlıklarla tek tek dikkat çekerek bütünü de tashih etti. Biz, hadisleri karşılaştırdığımızda hepsinin de asla mutabık olduğunu görerek O'nun hifzına ve dikkatine hayran kaldık."⁽¹⁰⁹⁾

SONUÇ

Hız. Peygamber (ASM)'e ait hadislerin sonraki devirlere naklini sağlayan altın kuşak, din-i mübin-i İslâm'ın mümtaz şahsiyetleri olan Sahabe-i Kiramdır. Bütün ümmet, kıyamete kadar Hz. Peygamber (ASM)'e medyundan olduğu gibi, onlara da medyundur.

Ashabin sayısı hakkında kesin olmasa da 100 binin üzerinde olduğu nakledilmektedir. Ashabdan hâdîs rivayetinde bulunanların sayısı ise ancak bin kusur civarında tespit edilmiştir. Muhtemelen bir kısım sahabenin hadisleri, sonraki kuşağa rivayet edebilme imkânını bulamadığı görünüyor. Zira onlardan pek çoğu, değişik beldelere hicret etmiş, cihatlara katılmış; bir kısmı da şehitlikle müşerref olmuştur. Dolayısıyla her bir sahabenin hadis rivayet etme gibi bir imkânı bulunmadığı da göz önünde bulundurulmalıdır.

İlk üç asırda hadisler, sadırlarda ve satırlarda muhafaza edilerek kitabıt haline getirilmiştir. Hadislerde isnadın tatbikiyle bir devirden diğerine intikal ederken, isnatların sayısı da ravidere nisbetle artmıştır. Öyle ki, bazen bir hâdîsin onlarca ve yüzlerce isnadı yaygın hale gelmiştir.

Metni aynı olan bir hâdîsin, kaç tane farklı isnadı varsa, o hâdîs, o kadar sayıda addedilmiştir. Manen rivayetlerden kaynaklanan bir kısım lafız değişikliği, takdim-te'hîr ve ihtisar gibi hususlar da bir hâdîsin farklı vecihelerde (turuk) iştihâsına sebebiyet vermiştir.

Muhaddisler tarafından "hâdîs" mefhumu, "haber" manasında kullanılmıştır. Dolayısıyla, Hz. Peygamber (ASM)'in merfî hadislerinin, ashâbin ve sonraki tabiûn ile etbau't-tabiîn döneminin sözleriyle birlikte bu mefhumun

(108) Ahmed Na'im, a.g.e., I/68.

(109) Ahmed Na'im, a.g.e., I/66.

şümulü içinde mütâlâ edilmesi, hadislerin sayısını arttıran diğer bir husus-tur.

Netice olarak diyebiliriz ki, hadis, haber manasında mütâlâ edilerek hicri üçüncü asırda imam Ahmed hakkında 750 bin ile bir milyon arasında rivayete vakıf olduğu, keza imam Buhari'nin 600 bin rivayete aşina olduğu nakledilmiştir. Dolayısıyla hadislerin bu kategorilerde değerlendirilmesiyle bir hayli kabarık görünen rakamların, aklen de mümkün olabileceği kanaatü hasıl olmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA

- Ahmed b. Muhammed b. Hanbel, *el-Müsned*, I-VI, el-Mektebetü'l - İslâmi, Beyrût 1413/1993.
- el-Aclûnî, İsmail b. Muhammed el- Cerrâhî, *Keşfü'l-Hafâ ve Müzîlü'l-İlbâs ammâ iştâhera mine21-Ehâdîs alâ Elsineti'n-Nâs*, I-II, Dâru İhyâ'i-Türa'l-Arabi, Beyrût 1351
- el-Aynî, Bedrûddîn, *Umdatü'l-Kâri şerhu Sâhîhî'l-Buhârî*, I-XV, Dâru'l-Fikr, Beyrût ts.
- el-A'zamî, Muhammed Mustafa, *Dirâsât fi'l-Hâdîsi'n-Nebevi ve Târîhi Tedvînih*, I-II, el-Mektebetü'l-İslâmi, Beyrut 1405/1985
- el-Buhârî, Muhammed b. İsmâîl, *el-Camî'u's-Sahîh*, cz. I-VIII, Dâru'l-fikr, Beyrût 1411/1991
- Canan, İbrahim, *Kütüb-i Sitte Muhtasarı tercüme ve şerhi*, I-XVIII, Akçağ Yay., Ankara 1989.
- ed-Dârekutnî, ali b. umer, *es- Sünen*, I-II, Dâru'l-Kütübi'l-İlmîyye, Beyrût 1405/1985.
- ed-Dehlevî, Abdulaziz b. Şah veliyyullah, *Bustânu'l- Muhaddisin*, DîB: Yay., Ankara 1986
- Ebû Dâvûd, Süleyman b. el-Eş'as es-Sicistanî, *es-Sünen*, I-II Müessese-tü'l-Kütübi's-Sekâfiyye, Beyrût 1409-1988.
- el-Felâte, Ömer b. Hasen, *el-Vaz'u fi'l-Hâdîs*, I-III, Mektebetü'l-Gazali, dîmaşk 1401/1981.
- Hatîb el-Bağdâdî, Ebû bekr Ahmed b. Ali, *el-Kifâye Fî ilmi'r-Rivâye*, Dâru'l- Kitâb'l-Arabi, Beyrût 1406/1986.
- Hatîb Muhammedel-Accâc, *es-Sünnetü Kable't-Tedvîn*, Dâru'l-Fikr, Beyrût 1410/1980.
- el-Hâkim en-Neysebûrî, *el-Medhal ile's-Sâhîh*, Müessesetü'r-Risale, Beyrût 1404/1984.
- el-Hamevî, Yâkut b.Abdullah, *Mu'cemü'l-Buldân*, I-V, Dâru Sâder, Beyrût ts. İbn Adiyy, Ebû Ahmed abdullah b. Adiyy, *el-Kâmil fî Duafâ'r-Ricâl*, I-VIII, Dâru'l-Fikr, Beyrût 140971988
- İbn Asâkir, Ebû'l-kasım Ali b. Hasen, *Muhtasaru Târîhi Dîmaşk*, (İht: İbn Manzûr), I-XXIX, Dâru'l Fikr, Dîmaşk 1408/1988.
- İbn Ebî Hâlim, Ebû Muhammed Abdurrahman er-Râzî, *el-Cerh ve't-Ta'dîl*, I-VIII, İbn Dâru'l-Kütübi'l-İlmîyye, Beyrût 1371/1952.
- İbn Hacer, Ahmed b. Ali el-Askalânî, *el-Hedyü's-Sârî Mukaddimetü Fethî'l-Bârî* Matba-atüts-Selefîyye, Beyrût 1407.
-*el-Fethu'l-Bârî bi şerhi'l-Buhârî*, I-XVII, Matbaatü's-Selefîyye, Beyrût 1407.
-*Tehzîbu't-Tehzîb*, I-XII, Dâru'l-Kütübi'l-İlmîyye, Beyrût ts.

- İbn Hallikân, Ebû'l-Abbas Ahmed b. Muhammed, *Vefeyâtu'l-A'yân ve Enbâ'u Eb-nâ'z-Zamân*, I-VIII, Dâru Sâder, Beyrût 1397.
- İbn Huzeyme, Muhammed b. İshâk, *es-Sâhih*, I-II, Dâru Sâder, Beyrût 1397.
- İbn Kayyim el-Cevziye, Şemsuddîn Ebû Abdillah Muhammed b. Ebî Bekr, *l'lâmu'l-Muvakkilin*, I-IV, Dâru'l-Cîl, Beyrût 1973.
- İbn Kesîr, Ebû'l-Fidâ İsmail b. Ömer, *el-Bîdiye ve'n-Nihâye*, Cz. I-XIV, Dâru'l-Kütübü'l-İlmîyye, Beyrût ts.
- Ahmed muhammed Sâkir, *el-Baisu'l-Hasîs Şerhu İhtisâri Ulûmu'l-Hadîs*, Dâru'l-Kütübü'l-İlmîyye, Beyrût ts,
- İbnu's-Salâh, osman b. abdirrahman eş-Şehrezûri, Ulûmu'l-Hâdîs, (Thk. ve Şrh: Nûrud-dîn İtr.), Dâru'l-Fîkr, Dîmaşk 1404/1984.
- İbn teymiyye, Ahmed b. Abdihâlim, *Minhâcu's-Sünneti'n-Nebeviyye*, I-IV, Bulak 1321.
.....*Mecmû'u'l-Fetâvâ'l-Kübâ*, Dâru Ümmîl'l-Kurâ, I-32, Mîsîr 1408.
- el-Kârf, Ali b. Muhammed b. Sultan, *el-Esrâru'l-Merfâa fi'l-Ahbâri'l-Mevzûa*, Dâru'l-Kütübü'l-İlmîyye, Beyrût 1405/1985.
- Kâtîp Çelebi, Haci Halîfe Mastafa b. el- Kostantînî, *Keşfu'z- Zunûn an Esâmi'l- Kütüb ve'l- Fünûn*, I- VI, Dâru'l- Fîkr, Beyrût 1982
- Kandemir M. Yaşar, *Mevzû Hadisler*, D: İ: B. Yay., Ankara 1984.
- El- Kettâni, Muhammed b. Ca'fer, er- Risâletu'l- Mütâtrafe, Kahraman Yay., İstanbul 1986
- el- Kevserî, Muhammed Zâhid, *Makâlâtû'l-evserî*, el- Mektebetü'l- Ezherîyye li't- Tûras, Kahire 1414/1994.
.....*Te'nîbu'l-Hâlib*, el-Mektebetü'l- Ezherîyye, Mîsîr 1410/1990.
- El-Leknevî, Muhammed Abdulhayy, *el-Ecvibetü'l-Fâzila li'l-Es'ileti'l-Asratî'l-Kâmile*, (Tlk.A. Ebû Ȣudde), Mettebû'l-Matbaûati'l-İslâmîyye, Haleb 1384/1964.
-er-Raf'u ve't-Tekmil fi'l-Cerh ve't-Tadîl, (Thk.ve Tlk.A. Ebû Ȣudde) Mettebû'l-Matbuati'l-İslâmîyye, Beyrût 1407/1987.
- İbn Mâce, muhammed b. Yezid el-Kavzînî, *Sünenü İbn Mâce*, I-II, Dâru'l-Fîkr, Beyrût 1410/1990.
- İbnu'l-Hümâm es-Sivasî, Muhammed b. Abdîlîhâdî, *Fethu'l-Kadîr*, I-VIII, I-II, Dâru'l-Fîkr, Beyrût 1400/1980.
- Mâlik b. Enes, *el-Muvatta'i-II*, Dâru'l-Hadîs, Kahira 1410.
- el-Mubarekfûrî, Muhammed Abdurrahman b. abdirrahim, *Tuhfetu'l-Ahvezî bi şerhi Câ-mî'i't-Tirmîzî*, I-X, Dâru'l-Fîkr, Beyrût ts.
- Muhammed Besyûnî Zağlûl, Ebû Hâcer *Mevsûa Etrâfi'l-Hâdîsi'n-Nebeviyyi's-Şerîf*, I-XI, Dâru'l-Fîkr, Beyrût 1410/1989.
- Muhammed Fuad Abdulgâkî, *el-Lü'lü' ve'l-Mercân*, I-II, Dâru'l-Kütübü'l-İlmîyye, Beyrût 1404.
- Müslim b. Haccâc, *el-Câmiu's-Sâhih*, cz. I-V; Dâru'l-Hayr, Beyrût 1414/1994.
- Nâîm Ahmed, *Tecrîd-i Sarîh Tercemesi*, I-III-, D.İ.B.Yay., Ankara 1984.
- en-Nesâî, Ahmed b. Şuayb, *es-Sünen*, cz. I-VIII, Dâru'l-Marîfe, Beyrût 1412/1992.
- en-Nelevî, Muhyiddîn Yahya b. Şeref, *Şerhu Sahîhi Müslim*, Czb I-XVIII, Dâru'l-Hayr, Beyrût 1414.
- Sandıkçâ, S. Kemal, *İlk Üç Asırda İslam Coğrafyasında Hadîs*, D.İ.B. Yay., Ankara 1991.

- es-Sehâví Muhammed b. Addirrahman, *el-Fethu'l-Muğis*, Dâru'l-Fikr, Beyrût 1404/1984.
 es-Sem'âví, *el-Ensâb*, I-VI, Dâru'l-Hayr, Beyrût 1404.
 Sezgin Fuat, *Buhari'nin Kaynakları*, 1965 İstanbul.
 es-Sibâí, Mustafa, *es-Sünnetü ve Mekânetühâ fi't-Teşrîl-İslâmî*, el-Mektebetü'l-İslâmî, Beyrût 1405/1985.
 es-Subkî, Tâcuddîn Abdulvehhâb b. Ali, *Tabakâtu's-Şâfiyyeti'l-Kübrâ*, I-X, Dâru İh-yâ'i'l-Kütübi'l-Arabiyye, Beyrût 1396/1976.
 es-Suyûtí, Celâluddîn Abdurrahman b. Ebî Bekr, *Tedribu'r-Râvî şerhu Takrîbi'n-Nevevi*, Dâru'l-Fikr, Beyrût 1414/1994.
 eş-Şâ'râní, Abdulvehhâb b. Ahmed, *el-Mîzânu'l-Kübrâ*, I-II, Dâru'l-Kütübi'l-İlimiyye, Beyrût 1400/1980.
 eş-Şâ'tibi, İbrahim b. Mûsâ el-Ğîrnâtî, *el-Muvâfakât fi Usûli's-Şerîa*, I-IV, Dâru'l Kütübi'l-İlimiyye, Beyrût ts.
 et-Tirmîzî, Ebû Isâ Muhammed b. Isâ, *es-Sünen*, Dâru'l-Fikr, Beyrût 1414/1994.
 Wensinck, A. J ve Mensing, J.P., *Corcordance (el-Mu'cemü'l-Müfehras li Etfâzi'-Hadisi'n-Nebevi*, I-VIII, Çağrı Yay., İstanbul 1988.
 ez-Zebîdî, Muhammed b. Muhammed el-Murtazâ, *İlhâfu's-Sâdeti'l-Müttakîn bi şerhi İhyâi Ulûmi'd-Dîn*, I-XIV, Dâru'l-Kütübi'l-İlimiyye, Beyrût 1409/1989.
 ez-Zehebî, Ebû Abdîllâh Muhammed b. Ahmed, *Mîzânu'l-i'tidâl fi Nakdi'r-Ricâl*, I-IV, Dâru'l-Fikr, Beyrût ts.
Tezkiratu'l-Huffaz, I-IV, Dairatu'l-Maârifî'l-Osmaniyye, haydarabad 1956.
Siyeru A'lâmi'n-Nubelâ, I-XXIII, Müessesetû'r-Risale, Beyrût 1406/1986.
 ez-Zürkânî, Muhammed b. Abdilbaki, *Şerhu'l-Muvatta'*, Mısır 1381/1961.
 ez-Zirîklî, Hayruddîn, *el-A'lâm Kâmusu Terâcîm li-eşheri'r-Ricâli ve'n-Nisâ mîne'l-Arab ve'l-Müsta'ribîn ve'l-Müsteşrikîn*, I-VIII, Dâru'l-İlmî'l-Melayin, Beyrût 1992.